UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini, ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Emphyteosis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

Visual Library

ter contra pietatē filium afficit verberibus.Secundò, quando cōpellit eum peccare in corpus ſuum. Tertiò,ſi filius eſt arrogatus impubes , & pubes factus, probat non expedire , quòd ſit arrogatus. Quartò,ſi pater agnouit ſibi relictum legatum : vt emanciparet filium,& in iſtis pater tenetur:vt not. Azo.in ſum.C.de emancip.

4 Pater poſt filiū emācipare per procuratorem: vt not. Bart.in l.Gallus.§.forſitan.ff.de lib.& poſthu.

5 Filivs emācipatus reuocatus in patriam poteſtatem propter alimenta non præſtita patri,ſecundum Cy.in l.filius.C.de ingrat.lib. de hac materia, quia parum valet confeſſoribus , vide ſi vis Summiſtas. Effectus patriæ poteſtatis ponuntur ab Angelo de Aret.inſtit.de pa.pote. & ſunt ſex.

EMPHYTEOSIS.

1 Emphyteosis,quod ſermone vulgari dicitur ad liuellum,eſt cōtractus medius inter locationē, & vēditionem , per quem transfertur dominium in emphyteotam,retento dominio directo apud dominum,ſecundum Panor.in capitul.fina.de loca.& ſoluit emphyteota aliquid domino ſingulis annis. ff.ſi ager vecti. l.1. dominium verò vtile remanet apud emphyteotam, & habet poſſeſſionem eius ciuilem , emphyteota verò naturalem.

2 Contractvs emphyteoticus differt à cenſuali,in quo & directū dominium transfertur.c. conſtitutus.de relig. domi.differt & à feudo, quia in feudo dominus in perſonam vaſalli ius habet, non autem emphyteotę,& in alijs de quib. Tab.feudum.§.1.

3 Ivs emphyteoticum ſecūdum opinionem Ioan.de Imo.in cap.fi. de locat, quæ eſt melior , tranſit ad extraneos hæredes , etiā in re eccleſiaſtica, dummodo ſit data ſecūdum illam ſolennitatem.ca.1. de reb.eccleſi. non alien.lib.6.cōſuetudo tamen debet ſeruari,ſecundum d.Felin.in c. in pręſentia.de proba,col.12.

4 Emphyteosis conceſſa ab eccleſia pro ſe,& filijs, priuato, ſecundum Abb.in dict.c.in præſentia. nō tranſit ad filios naturales, etiam ſi legitimarentur , niſi quādo legitimarētur per ſequens Matrimonium.

5 Qvando quis accipit emphyteoſim pro ſe,& filijs ſuis,non intelliguntur filiæ ,fœminę,ſed tantùm maſculi, ſecundum Ioan.de Imo. in ca.fi.de loca. per dictum quoddam Arc. in ca.ſi quis ſuadente. 17. quęſt.4. vbi voluit, quòd in materia contractuū,maſculinum non concipiat fœmininum. per l.veteribus.ff. de pac.in quo & multi alij concordare videntur.

6 Emphyteota nō poteſt dimittere rem emphyteoticam,& ſe liberare quando voluerit, ſecundum Paulū in c.iudicatum.de immu.eccleſi. quia quod à principio eſt volūtatis ex poſtfacto eſt neceſſitatis.lib.ſicut.C. de actio & ob.niſi pactum,vel cōſuetudo aliud inducat, & quòd poſſit renunciare,tenet etiam d.Feli.in c.quę in eccleſiarum.de conſti.col.30.

7 Qvi rem emphyteoticam habet, poteſt alteri dare in emphyteoſim.inſtit.de locati.§.adeo.non tamen ita,vt ipſe ſit liber à præſtatione canonis, & ſi ſecundus emphyteota vult alienare, tenetur quęrere cōſenſum directi domini , & non primi emphyteotę. vt not.gloſſ.in l.fi.C.eod.& directus dominus debet habere laudemium.

8 Emphyteota cuicunq; rei etiam eccleſiaſticæ poteſt donare , aut legare meliorantes , quas facit in rem emphyteoticā,ſine alia ſolennitate,ſecundum gloſſ.in capit.fina.de loca.& communiter docto. Permutare autē, vel pignori obligare, nō eſt tutum ſine conſenſu domini,quia multi doct. tenent quòd non poſſit. in l fi. C.de iur.emphyteo.

9 Emphyteota.poteſt vendere meliorationes etiam rei eccleſiæ,ſecūdum Panormit. in capit.fina. de loca. dummodò ſeruet ſolennitatem, videlicet quòd primò requirat rectorē eccleſiæ : ſecundò , denuntiet pretium: tertiò , labantur duo menſes eccleſia non reſpondente:quartò non vendat perſonis prohibitis:quintò,quòd non

vendat

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vendat niſi vtile dominium : ſextò, quòd non prius ceciderit à iure non ſoluendo. Vide de hoc Tabu. ibi.§ 9. poteſt tamen dare fratri ſuo ſine dicta ſolennitate, ſecundum Bald. in l. voluntas. C. de fideicom. quando duo fratres habent emphyteoſim paternam.

10 11 POTEST etiã ſine conſenſu domini dari in doté filiæ, ſecundũ Spec. titul. de loca. §. nunc aliqua. ver. 190. nec transfert plus dominij quàm ipſe habet, per ca. nuper. de dona. inter vir. & vxo. & idem dic in donatione propter nuptias, nec tenetur ſoluere laudemium, quia alienatio eſt neceſſaria, ſecundum Gul. & Bartol. in l. & ideo. ff. de cõdi. fur. Similiter poteſt dari in dotem extraneæ, ſi nó æſtimata detur, & ſoluet laudemium, ſed ęſtimata nó poteſt dari niſi filiæ.

12 SI alienauit emphyteota rem conditionaliter, videlicèt ſi domino placuerit, & ſi dominus voluerit tantundem dare, teneatur reſtituere, non cadit in commiſſum, ſecundum Alber. poſt Alber. Pap.

13 IN re emphyteotica, propter bella, ſterilitates, & huiuſmodi, nó fit recompenſatio annui cenſus, niſi cenſus eſſet ita magnus, quòd non plus perciperetur, ac ſi res eſſet locata de anno in annum, ſecundum Bald. in l. j. C. de iur. emphy. Et dicit Bart. ibi, quòd tunc non eſt propriè contractus emphyteoticus, quando datur tanta quãtitas, quanta pro locatione. Si tamen ſubſtantia rei in totum periret, vel ab hoſtibus irreparabiliter raperetur, debet fieri remiſſio, ſecundum gloſſ. in dicto capit. fin. Et Pa. ibi. idem dic de augmento, quia non augetur penſio in caſu, quo non minuitur propter eius læſionem, ſecundum Pan. in d. ca. fin.

14 DESTRVCTA re emphyteotica (vt domo cõbuſta) & reparata, deſtruitur obligatio, quę erat ſuper rem illã Bart. in l. damni. ff. de damno infect. §. ſi is, quia illud dicitur nouum.

15 EMPHYTEOTA nõ ſoluens per triennium, ſi eſt priuati, cadit à iure. l. 2. C. de iure emphyt. Si eſt eccleſię per bienniũ, niſi celeriter ſoluat. ca. fin. de locat. & ſi expectat libellum, vel requiſitionem, non dicitur celeriter ſoluere ſecundum glo. in d. c. fi. Iſta celeritas erit in arbitrio iudicis, & perdit omnes meliorationes, ſecundum Abbat. concilio ſeptuageſimotertio primo volumi. Si tamen dominus ei tenebatur in maiori quantitate, vel tanta non cadit, ſecundum Pa. in cap. bona fides de depo.

16 DOMINVS recipiens canonẽ ab emphyteota lapſo, pro ſolutione præteriti, poſtquàm expulit, non ſibi præiudicat, ſecundum Pa. in d. c. fi. ſi recipit etiam ante expulſionem, cum proteſtatione quòd non intendit ſibi pręiudicare, non præiudicat. Si verò non facit proteſtationem, ſed ſimpliciter recipit, ſunt variæ opiniones : tamen de ſubtilitate iuris non præiudicat, quia in dubio non videtur quis velle renuntiare iuri ſuo. vt in c. ſuper. hoc. de renuntia.

17 RES emphyteotica reddita eccleſiæ propter non ſolutionem penſionis, poteſt iterum dari ei, qui cecidit à iure ſuo, ſine aliqua ſolennitate, & cauſis requiſitis in alienatione rei eccleſiaſticæ, ſecundum Feder. cõſi. 184. & etiam eius hæredibus per text. dict. cap. fin. &. per conſuetudinem. ſed non alteri, niſi eccleſia per aliquod tẽpus fuiſſet in pacifica poſſeſſione, quod cõmuniter fit ſpatio vnius anni. ſuprà. Alienatio. §. 21.

18 EMPHYTEOTA, in quinq; caſibus cadit. Primò, ſi domino negat penſionem petenti, & negat ſe eius emphyteotam, quia magis debet operari cõtumacia expreſſa, quàm tacita. l. ſi ita expreſſum. ff. de condi. & demõ. Secundò, quando ſine conſenſu domini vendidit, & res emphyteotica tradita eſt, ſecundum Canoniſtas, in cap. potuit. de locat. & ſi eſſent duo domini, & cum aſſenſu vnius tantum vendidit, pro altera parte cadit tantum, quia nõ plus debet puniri, quàm deliquerit. l. hæres. ff. de his qui. vt indi. Tertiò, quando res emphyteotica eſt

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

data pro ſe, & filijs, & nepotibus, hæredibus, ſi filius, vel nepos refutat hæreditatem, cadit. vt not Bartol. in l. vt iuriſiurandi. §. ſi. liber ff. de oper. lib. Secus ſi non ponitur hoc verbum, & hæredibus. Quartò, quando emphyteota moritur ſine legitimis, relictis tantum naturalibus. ſed limita. ſecundum Bartol. in l. ex facto. §. ſi quis rogatus. ff. ad Treb. quando emphyteoſis eſt data ab eccleſia, non ſi à priuato. Quintò, quando non ſoluit canonem, vt ſuprà dictum eſt. §. 15.

19 SI multi ſunt, & omnes ſoluerunt præter vnum penſionem totam, non cadunt, ſecundum gloſſ. in dicto cap. final. ſi non totam ſoluerint, cadunt omnes. Soluant ergo totam, & poſt agant contra non ſoluentem. Idem dic quando vnus ſolùm partem ſoluit, cadit à toto: niſi ob paupertatem, vel errorem hoc fieret, ſecundum cõmuniorem opinionem.

20 LAVDEMIVM eſt ſoluendum quãdo res emphyteotica tranſit ad alium emphyteotam, quod non debet excedere quinquageſimam partẽ pretij emphyteoticæ l. fi. C. de iure emphy. tamen de conſuetudine eſt trigeſima pars, quę ſecundum Hoſtien. debet ſeruari, niſi in quatuor caſibus, in quibus non datur. Primò, quando hęres adijt emphyteoſim ratione hæreditatis, ſi tamen non eſt extraneus, ſecundum Pet. Heliæ in quodam tract. Debetur etiam laudemium ab eo, qui ex donatione rem emphyteoticam habuit, ſecundum eundem Petrum. Vide Specul. titu. de loca. Secundò, ſi ex antiqua cauſa traditur, ſecus ſi ex noua, quia ex antiqua cauſa non videtur noua traditio. Tertiò, ſi emphyteota vendit, & re integra à venditione retrocedit, non ſoluitur, quia dominus non habet mittere nouum emphyteotam in poſſeſſionem, & hoc verum de æquitate, licèt de rigore iuris ſit aliter, ſecundum eundem Petrum. Quartò, quando alienatio eſt neceſſaria, vt in donatione filiæ, ſicut ſuprà dictum eſt, §. 10. Quintò, quando habentes rem emphyteoticam diuidunt eam inter ſe, quod facere poſſunt etiam domino irrequiſito, ſecundum Bart. in l. voluntas. C. de fidei cõ. & hæc opinio melior, niſi conſuetudo in contrarium obſtet.

21 Ex deterioratione facta in re emphyteotica ab emphyteota, ſi eſt notabilis, & perpetua deterioratio fundi, vt ſi vinea non putatur, vel arbores inciduntur, emphyteota cadit, ſecundum eundem Petrum, quia ceſſat cauſa, ſcilicet melioratio, propter quã datur emphyteoſis. Dominus propria authoritate non poteſt expellere emphyteotam, ſecundum Panormitan. in dicto capitul. fin. quia emphyteota habet ius in re, vt in l. 1. ff. ſi ager vecti. licet quidam contrarium teneant, primum tamen melius eſt.

22 QVANDO ſoluitur laudemium de terra pauci valoris, in qua ſunt ędificata magna palatia ab emphyteota, ſoluetur de palatijs, & non de valore tantùm ſoli, quia domus cedit ſolo. l. 1. §. quod ait. ff. de ſuperficie. Si emphyteota pro multis vult ſoluere annis, non tenetur dominus accipere, ſecundum Cyn. in l. 2. C. eodem. eodem. ius enim eius videretur adimi. Bartol. tamen limitat, vt non procedat vltra tres annos, ſed pro tribus annis futuris poſſit ſoluere per l. placuit. C. de fun. pa.

EMPTIO.

1 EMPTIO nominat alienationem quandam ex venditore in emptorem mutua voluntate pretio interueniente, & dominium, periculũ, & fructus, ſtant apud emptorem, quia venditio rite acta eſt. Pa. in c. cum dilecti. de empt. & vendi. in gloſſ. fi. & oportet quòd precium ſoluatur, vel detur fides de ſolutione. Aliquando tamen periculum remanet apud venditorẽ, vt quando fit pactum, vel quando dicitur quòd ponatur in ſcriptis, antequam fiat ſcriptura. vel quando venditur cum conditione, quouſque extat conditio, vel ex dolo, in quo fuit venditor, vel ex incertitudine, vt ſi vẽdatur vnus ſeruus, vel equus ex multis, ſed non hic determinatè, vel quia indi-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN